

Forslag til forespørgselsdebat om hvorledes vi bedst muligt kan sikre forsyning af hundefoder.

(Medlem af Inatsisartut, Jakob Skade, Kattusseqatigiit Partiiat)

Svarnotat

(Naalakkersuisut for Erhverv og Arbejdsmarked)

I fangerområderne har fangerne/fiskerne haft problemer de seneste år med at skaffe hundefoder på grund af klimatiske forhold, såsom senere islæg og tidlig opbrud af is. I det nordligste Grønland har hvalroskød i mange generationer været hovedbestanddel i hundefoder.

Det er en interessant debat som Jakob Skade lægger op til. I forbindelse med denne debat om hundefoder produktion, kan Naalakkersuisut oplyse om at der foreligger en rapport fra KANUKOKA. I rapporten påpeges det, at det godt kan betale sig at åbne et mobilt eller stationært anlæg i forlængelse af en eksisterende fiskefabrik etc. selvom at der skulle importeres dele af råstofferne til at gøre foderet holdbart etc. I rapporten nævnes det også, at der vil være mulighed for at lave et eksport produkt som kan være med til at sænke prisen for det lokale produkt yderligere.

De senere år har man på forsøgsbasis via midler fra det tidligere Erhvervsudviklingssamarbejde i yderdistrikterne (E-fora) indkøbt hajkød til hundefoder. Kødet blev tørret i stativer, og derefter solgt til fangerne til kostprisen. Der blev afsat 50.000 kr. til formålet. Qaanaaq Kommunes Tekniske forvaltning sørgede for indhandling og salg. Da Erhvervsudviklingssamarbejde i yderdistrikterne stoppede ultimo 2008 overtog den lokale fangerforening selv indhandling og salg med hvalros, sæl og hellefisk. Forsøgsordningen kører stadig dog på lavt aktivitetsniveau. Fangerne supplerer således stadig hundefoderet med importeret dyrt tørfoder.

Før i tiden var Ilulissat's hellefiskefabrik leverandør af hellefiskeskrog til hundeslædeejerne i byen. Fiskeaffaldet kunne afhentes ved fabrikken til billige penge, men efter flytning af fabrikken til Qasigiannguut er denne mulighed selvfølgelig forsvundet for hundeslædeejerne i Ilulissat, men eksisterer nu for Qasigiannguits hundeslædeejere. En mulighed kunne være, at hellefiskefabrikken i Qasigiannguut etablerede tørrestativer til hellefiskeskroget, og solgte produkterne til kosttægte priser i alle Disko-regionens hundeslædebyer og evt. til andre hundeslædedistrikter. Det er oplagt, at denne mulighed undersøges nærmere af de potentielle aktører som fx hundeslædeforening, fiskefabrik og private erhvervsdrivende. Selvstyret har til sådanne initiativer forskellige erhvervsstøtteordninger som for eksempel produktudviklingsstøtte og rådgivning i forbindelse med opstart og udvikling af virksomhed gives gratis af de regionale erhvervsrådgivningscentre og Grønlands Turist og Erhvervsråd.

Ligeledes kan Naalakkersuisut orientere om, at det nyetablerede firma Greenland Company, som er begyndt at specialisere sig i bæredygtig hajskeproduktion agter at udnytte hele hagen også bl.a. til hundefoder. Det kan vise sig at være en mulighed, hvis det fastslåes, at produktet har den korrekte næringsmæssige sammensætning til brug som hundefoder.

Naalakkersuisut er enig med forslagsstilleren i, at den lokale levnedsmiddelproduktion udgør et potentiale for at nedbringe den store og dyre import af udenlandsk producerede varer, men at opstart

af sådanne produktioner skal overlades til det private initiativ. Ligeledes mener Naalakkersuisut, at disse muligheder naturligt vil indgå i arbejdet med den Regionale Udviklings Strategi.

Naalakkersuisut ser frem til en livlig debat om emnet.